

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel,
COM(2007)

végleges

Hatásvizsgálatok összefoglalása

Fogyasztóügyi politikai stratégia 2007–2013

Hatásvizsgálatok összefoglalása

Fogyasztóügyi politikai stratégia 2007–2013

A 2007 és 2013 közötti időszakra a fogyasztóügyi politikának két kihívásra kell reagálnia:

- el kell érnie, hogy a fogyasztók, csakúgy mint a vállalkozások, még jobban ki tudják használni a belső piac lehetőségeit,
- segítenie kell a fogyasztókat, hogy a lehető legjobban ki tudják használni a legújabb fejlődés kínálta lehetőségeket.

Annak ellenére, hogy 2003 és 2006 között érzékelhetően nőtt a határon túli vásárlások száma, az európai fogyasztók továbbra is előnyben részesítik a nemzeti termékeket, csakúgy mint a belföldi piacon történő vásárlásokat. Mindazonáltal érdekes megfigyelni, hogy ugyanakkor számos fogyasztó és számos vállalkozás úgy nyilatkozik, hogy kész lenne határon átnyúló kereskedelemben részt venni.

A határon átnyúló kereskedelem jelenlegi alacsony szintjének az a hatása, hogy korlátozza a fogyasztók választási lehetőségeit, csökkenti a versenynek a fogyasztók érdekében történő hatékony árképzést lehetővé tévő kényszerítő erejét, és korlátozza, hogy a vállalkozások, főleg a kis- és középvállalkozások, kihasználhassák ennek előnyeit.

A kereskedelem ilyen alacsony szintjének több oka van: hiányzik a fogyasztók bizalma, ami főleg a mostani fogyasztóvédelmi szabályok különbözőségeinek, valamint annak köszönhető, hogy hiányoznak a jogviták rendezésének hatékony mechanizmusai; más közösségi szakpolitikák nem veszik kellőképpen figyelembe a fogyasztói érdekeket; a fogyasztók és a vállalkozások nem rendelkeznek elegendő információval a belső piac lehetőségeiről; néhány tagállamban nehézkes a hozzáférés a nagy forgalmú internetes oldalakhoz; a vállalkozások számára tartós akadályai vannak a határon átnyúló kereskedelemnek; a fogyasztói mozgalmak gyengék; és nincsenek elégséges adatok a fogyasztókról és a piacokról.

Az európai fogyasztóknak szembe kell nézniük olyan fontos fejleményekkel is, melyek hatással lehetnek döntéseikre és módosíthatják fogyasztási szokásaikat: egyre változóbb és egyre bonyolultabb kínálat, technológiai forradalom és az elektronikus kereskedelem térhódítása, a termelés globalizálódása, a szolgáltatások fejlődése és a hálózatos szolgáltatások liberalizációja. Noha sok fogyasztó számára ezek közvetlen előnyökkel járnak, az átmenet nehézségeket okozhat azoknak, akik közülük a leggyengébbek.

A fogyasztóügyi politika tekintetében a közösségi fellépést az EK-Szerződés 153. cikke írja elő, amely kimondja, hogy e területen az **illetékesség megoszlik** a Közösség és a **tagállamok** között. Közösségi fellépés szükséges minden olyan esetben, amikor az adott probléma nem kezelhető csak tagállami szinten. Függetlenül attól, hogy a fogyasztó a lakóhelye közelében vásárolja-e meg a termékeket és szolgáltatásokat vagy pedig másik tagállamba megy, hogy beszerezze ezeket, és függetlenül attól, hogy kihasználja-e az új technológiák által nyújtott összes lehetőséget, biztosnak kell lennie abban, hogy termékek és szolgáltatások széles választéka áll rendelkezésére versenyképes árakon, hogy egyformán magas színvonalú a fogyasztóvédelem, valamint hogy a jogviták rendezési módja gyors és hatékony.

Figyelembe véve a felmerülő kihívásokat, a közösségi fogyasztóügyi politika három fő célkitűzése az elkövetkező években a következő lesz:

- Az európai fogyasztók pozíciójának erősítése: a piaci szerepüket teljes mértékben betöltő fogyasztók pontos információkat, piaci átláthatóságot igényelnek, és jellemzőjük a bizalom, ami a hatékony védelemből és a szilárd jogrendszerből következik.
- Az európai fogyasztók jólétének növelése az árak, a választék, a minőség, a sokféleség, a megfizethetőség és a biztonságosság tekintetében. A fogyasztók jóléte áll a jól működő piacok középpontjában.
- A fogyasztók hatékony védelme olyan kockázatokkal és fenyegetésekkel szemben, amelyekkel egyénként nem tudnának megbirkózni. A fogyasztói bizalomhoz alapvetően fontos az e fenyegetések elleni magas szintű védelem.

E célok eléréséhez a közösségi fogyasztóügyi politikának következőképpen:

- a fogyasztók és a nemzeti fogyasztóügyi politikák nagyobb figyelemmel kísérésén kell alapulnia,
- fel kell vértéznie magát jobb fogyasztóvédelmi jogi szabályozással,
- támogatnia kell a meglévő jogszabályok hatékonyabb alkalmazását és a jobb jogorvoslati mechanizmusokat,
- jobban kell tájékoztatnia és felvilágosítania a fogyasztókat,
- a fogyasztót kell a jogi szabályozás középpontjába helyeznie, annak támogatásával, hogy a fogyasztói érdekek jobban beépüljenek a többi közösségi szakpolitikába,
- jobban kell védenie az Európai Unió fogyasztóit a nemzetközi piacokon.

A hatásvizsgálat a 2007 és 2013 közötti időszakra három lehetséges változattal foglalkozott: elsődlegesen nemzeti szintű fogyasztóügyi politika; elsődlegesen közösségi szintű fogyasztóügyi politika; és a tagállamok fogyasztóügyi politikáját kiegészítő fogyasztóügyi politika. A harmadik változat az, amelyikkel a kitűzött célok a leghatékonyabban és a legkisebb ráfordítással érhetőek el. E változat egyesíti a közösségi szinten leghatékonyabb fellépéseket ugyanakkor tiszteletben tartja a nemzeti sajátosságokat is.